

Список використаної літератури

1. Карпенко Ю.В. Особливості мотивації працівників торгівлі у сучасних умовах. Науковий вісник ПУЕТ. Серія «Економічні науки». 2013. №. 3 (59). С. 292-295.
2. Омельчук В.В. Рівень невротизації особистості продавців-консультантів з різними стильовими особливостями поведінки. 2022. 74 с.
3. Мацко Л.А., Витюк А.В. Особливості маніпулятивних впливів під час прийняття інвестиційних рішень. Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2011. С. 58-61.

СЕМКО Михайло Олександрович

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків)

ВІДРОДЖЕННЯ ДУХОВНОСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Відродження духовності – нагальне веління нашого часу. Поряд з єдністю віри, надії та любові його вимірами є гармонія розуму, почуття і воля особистості, діалектичний взаємозв'язок істини, добра і краси. Відродження духовності – це відродження єдності всіх сутнісних сил людини, способів і форм освоєння дійсності. Духовно-моральні цінності виступають адекватним індикатором розвинутої особистості, за допомогою яких вона визначається. Вихід з духовної кризи залежить від: а) відмовлення від догматизму в ідеології і переходу до плюралізації в усіх сферах суспільного життя; б) створення належних соціоекономічних умов для праці творчої інтелігенції, починаючи з освіти та науки; в) повороту суспільної свідомості від тоталітарно-авторитарного мислення до послідовно демократичного; г) проголошення і реалізації принципу гуманізму в усіх сферах людської життєдіяльності [1].

Право і мораль слугують одній меті – створенню і підтриманню забезпечення соціального порядку. Але цієї мети вони досягають по-різному. На відміну від права мораль оцінює не лише дії, поведінку людей, але й саму особистість. Зрозуміло, що особистість проявляється в діях, але існують такі поняття, як «моральне обличчя», «репутація», зумовлені постійною, стійкою лінією поведінки людини, що породжує певні індивідуальні та соціальні очікування.

На глибоке переконання дослідників, «мораль, як і усе в нашому світі, є явищем, яке розвивається, та враховувати той факт, що динаміка її розвитку значно відстає від розвитку науки, техніки, виробництва, інформаційної сфери, та затримання розвитку моралі – є шлях до катастрофи суспільства на відповідальному етапі її еволюції» [2, с. 93]. На думку дослідників, «екологія у науковій та суспільній свідомості за останні роки стала нести у собі не тільки певну ідеологію, а й певний філософський світогляд, прагнення до визначального у терміні «екос» як прагнення до певної взаємоузгодженої системності, гармонії існування» і далі «інтелектуально-моральна духовність передбачає прийняття моральних норм не як чогось зовнішнього, яке виступає у вигляді «супер-его», «надсвідомості» З. Фрейда, а це прийняття самого себе як автономної моральної системи, що виражає сенс людської гідності і характер духовного буття у світі» [2, с. 94].

Отже, право і мораль є формами суспільної свідомості, в яких відображаються морально-правова дійсність, пізнання й оцінювання якої проявляється, насамперед, в юридично значущій поведінці членів конкретного суспільства. Подолання глобальної кризи і забезпечення подальшого життя людства загалом бачиться світовій спільноті у зміні парадигми розвитку цивілізації у бік взаємодії людини з природою і суспільством, вихованні ноосферного світогляду і духовно-моральних цінностей людини, космізації її свідомості, формуванні космопланетарної людини – громадянина Світу.

Список використаної літератури

1. Михайловський Р.А. Кризові прояви духовності у повсякденності інформаційного суспільства. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». 2018. № 1 (36). С. 144 – 153.

2. Міщенко В.І. Контури нової моралі глобального світу. Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер.: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства : зб. наук. пр. Харків : НТУ «ХПІ», 2021. № 2. С. 91-99.

ЧЕРКАШИН Андрій Іванович

к.психол н., доц., Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків);

КОСТИРЯ Ірина Валентинівна

к.пед.н., доц., Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків)

АДАПТАЦІЯ МЕТОДИКИ ПОДОЛАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТРАВМИ У ВІЙСЬКОВИХ І ЧЛЕНІВ ЇХ РОДИН

Науково-педагогічні працівники кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами імені академіка І.А. Зязюна є розробниками міжнародних проектів і грантів в галузях психології, педагогіки, управління соціальними системами. З початком військових дій на Україні на кафедрі започатковано низка практичних заходів щодо роботи з військовими, що отримали психологічні травми, зокрема налагоджено співпрацю з психологами Національної гвардії.

Зазначимо, що психічна травма – це шкода, яка завдана психічному здоров'ю в результаті впливу протягом тривалого часу сильних стресогенних чинників, що перевантажує психологічні, фізіологічні та адаптаційні можливості людини, руйнує психологічний захист, викликає глибоку тривогу, призводить до психологічних і фізіологічних порушень в організмі постраждалих. Психічна травма загрожує життю, благополуччю людини або її близьким. Психічна травма перевершує психологічні можливості індивіда, страх і тривога, що є неодмінними супутниками психотравми, викликають руйнівний вплив на психіку.